

litikken – hvor sidder hr. Laustsen? – er der tale om forligsbud. Jeg går ud fra, at det også gælder Det Radikale Venstre og regeringspartiet, som jo selv foreslår at hente 1,5 mia. kr. på mindre hovedløs aktivering.

Men jeg vil gerne sige, at det altid har været parlamentarisk skik, at partierne har ret til at komme med forslag, også på områder hvor der er forlig, i respekt for at man ikke ændrer på området, uden at forligspartierne er enige. Man kan godt fremsætte det, men man kan ikke føre det igennem til afstemning, hvis man ikke er enig.

Det forså Socialdemokratiet sig imod, da man sidste gang stemte, for da gennemførte man en afstemning, på trods af at vi sagde, at der var tale om forligsbud. Det er hele forskellen i en parlamentarisk praksis.

Hr. Jørn Pedersen ved ikke, hvad det vil sige at stemme med fødderne eller have fod på ting og sager. Under den frie ungdomsuddannelse skal jeg vende tilbage til, hvad der ligger i det. Det er et begreb, som de, der har problemerne, meget gerne ville ønske var gældende.

Så spørges der: Hvad gør man omkring det her overforbrug? Det er selvfølgelig et problem, for det er jo det, bageren har. Når der er frit valg hos bageren, så er han jo nødt til at bage fem millioner rundstykker, ikke? For der er fem millioner danskere, og så må han bage fem millioner rundstykker, ikke? Eller kender han sin kundekreds og bager det, som han ved, at han har brug for – eller hvad?

Sandheden er jo, at det er et samspil mellem dem, der har brug for en ydelse, og dem, der leverer ydelsen, der til sidst bestemmer, hvor stor en kapacitet skal være på et givent område.

Hvis der er valgfrihed for borgerne, betyder det, at man i virkeligheden tilpasser systemet over årene, så man fører penge derhen, hvor man ønsker at modtage sin ydelse eller blive behandlet. De penge kommer i virkeligheden fra andre områder, hvor man ikke ønsker at modtage den offentlige ydelse eller blive behandlet. Det er rimelig enkelt, men det støder lige imod Socialdemokratiets betonmur.

Hr. Ole Sohn spørger til skattelettelser. Jamen regeringen har jo i sin år 2010-publikation vist, at der er plads til 15 mia. kr. i skattelettelser. Det er det, det koster at fastfryse afgifterne. Så det er fuldt finansieret. Der er ikke noget, vi skal finansiere uden for år 2010, når det gælder fastfrysning af afgifterne. Det, vi skal finansiere, er, hvis vi kommer med egne forslag, der ikke er inde-

holdt i år 2010-publikationen, for så skal de finansieres. Og det er præcis det, vi gør.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Venstres ordførers indlæg vil vi kommentere lidt bredere, når hr. Peter Duetoft, som er vores ordfører på det her område, kommer. Men jeg vil tage fat i et enkelt hjørne af et enkelt emne, som jeg synes er meget vigtigt.

CD er bekymret over, at man fra en eventuel kommende borgerlig regerings side vil bruge ulandshjælpen som grundlag for finansiering. Jeg vil gerne sige, at i en verden med seks milliarder mennesker, hvoraf en milliard er sultende, underernærede, ekstremt fattige, og hvor en lille gruppe er ekstremt rige, er dét efter min bedste overbevisning uanstændigt og meget farligt.

Hvis man er bange for folkevandringer og udviklinger, der går den gale vej, så må selv et liberalt parti kunne forstå, at det er det værst tænkelige, man kan gøre, det værst tænkelige signal til omverdenen, det værst tænkelige til dem, der gerne vil smutte udenom her.

Det helt afgørende i den her situation er – og det kan siges meget enkelt: Hvis ikke udvikling og velfærd kommer til de fattige, så kommer de fattige til velfærden. Det er ikke muligt at bygge så stærke hegn og så høje mure, at det kan undgås. Den eneste sikre vej må være den vej, at også liberale partier forstår det.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil godt spørge partiet Venstre: Gør det slet ikke indtryk på partiet Venstre og for den sags skyld på de borgerlige partier, at 240.000 hjem besøges af en social- og sundhedshjælper, en hjemmehjælper, hver eneste dag? De er i kontakt med minimum seks borgere pr. dag. Det er en halv million kontakter pr. dag årets 365 dage. Så er mit spørgsmål: Hvad er det for en virksomhed, der kunne fremstille 180 millioner enheder, uden af der nogen sinde blev begået en fejl?

130.000 er ansat i vores ældrepleje. De bliver hver eneste dag hængt ud af borgerlige politikere som dårlige medarbejdere, der gør deres arbejde rigtig skidt. Hvordan tror man, de har det med det?

Bare vi privatiserer, bare vi udliciterer, så bliver det hele meget bedre. Frit valg på alle hyl-der, og så kan man frit vælge. Når man nu ser på den fritvalgsmodel, og man ser på finansieringen, så vil man finde finansieringen ved at af-